

Nr.35

Warszawa, dnia 30 listopada 1936r.

MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA PRACY

A ZAGADNIENIA MIGRACYJNE

Liga Narodów, na ostatniej sesji Zgromadzenia, uznała podstawową doniosłość, jaką przewrócenie swobody ruchów migracyjnych ma dla rozwoju międzynarodowych stosunków gospodarczych. W rezolucji, uchwalonej z inicjatywy Delegacji Polskiej, Zgromadzenie Ligi zaapelowało w tej sprawie do Międzynarodowej Organizacji Pracy, jako instytucji międzynarodowej, kompetentnej w sprawach pracy rąk ludzkich. Rezolucja wezwała M.O.P. do opracowania " sugestji praktycznych, które mogłyby znaleźć natychmiastowe zastosowanie ", i ułatwiłyby równocześnie rozwiązanie wielkich, międzynarodowych problemów ekonomicznych, nad którymi dyskutują członkowie Ligi.

Do rezolucji Ligi Narodów musiała ustosunkować się z natury rzeczy Międzynarodowa Organizacja Pracy, a specjalnie te jej organy, pod adresem których Liga Narodów swój apel skierowała, to jest stała Komisja Migracyjna oraz Międzynarodowe Biuro Pracy.

Wobec faktu, że właśnie Rząd Polski wysunął na forum międzynarodowym problem ludzkiej pracy, jako czynnik równorzędny z czynnikami kapitału i dóbr gospodarczych, opinia polska przywiązywać musi szczególną wagę do niedawnych obrad genewskich stałej Komisji Migracyjnej, na której porządku dziennym, jako punkt główny obrad, postawione zostało zagadnienie migracji osadniczych. Spodziewać się należało, że Komisja Migracyjna wypełni ligową rezolucję treścią żywą i konkretną.

Zgodnie z istotną intencją rezolucji Ligi Narodów, Delegat Rządu Polskiego wystąpił na Komisji Migracyjnej z programem obszernym i praktycznym. W przemówieniu zasadniczym wskazał on na dostatek ziemi, wołającej o uprawę w słabo zaludnionych krajach niektórych kontynentów, na sytuację krajów przeludnionych, oraz na zasadniczą przeszkodę dla przywrócenia normalnego ruchu migracyjnego, a mianowicie - na brak koordynacji trzech elementów podstawowych: ziemi, człowieka i kapitału.

Aby do koordynacji tej doprowadzić, Delegat Polski domagał się zwołania konferencji ekspertów, obejmującej wszystkie czynniki, zainteresowane zagadnieniem osadniczym. Zadaniem konferencji byłoby zaproponowanie tych właśnie rozwiązań praktycznych, których spodziewa się Liga Narodów. Rzecz oczywista, że w interesie prac Ligi leżało, by konferencja ekspertów zwołana została w takim terminie, aby Międzynarodowa Organizacja Pracy mogła " sugestje praktyczne, mogące znaleźć natychmiastowe zastosowanie " przedstawić już przyszłorocznej sesji zwyczajnej Zgromadzenia Ligi Narodów, na której porządku dziennym znajduje się zagadnienie emigracyjne.

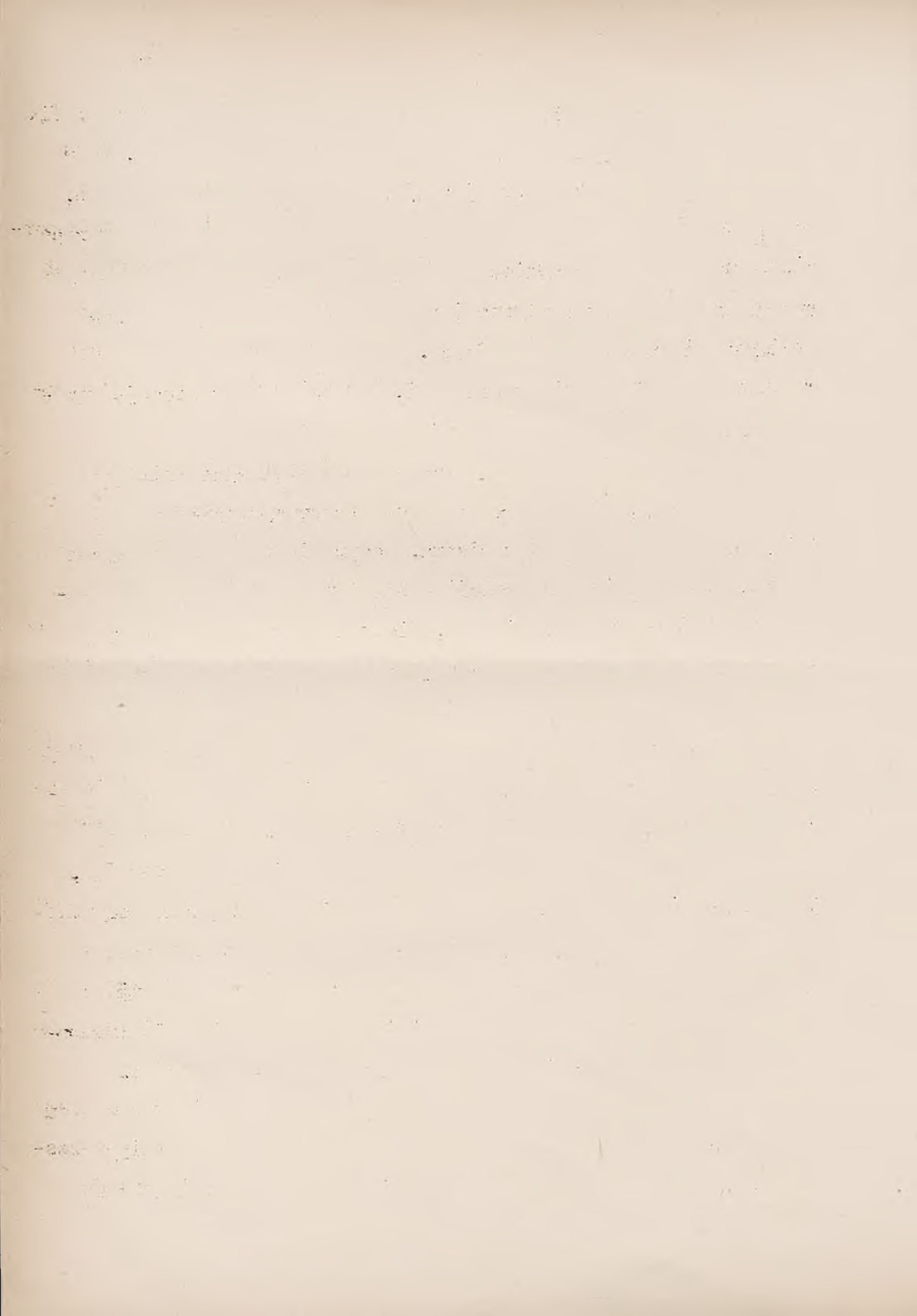

Stwierdzić należy, że propozycja Delegata Polskiego natrafiła na pewien opór ze strony Międzynarodowego Biura Pracy. Opór ten nie ma swego źródła bynajmniej w momentach merytorycznych, gdyż myśl zwołania konferencji ekspertów znajduje się już w raporcie Biura Pracy o zagadnieniu migracji osadniczej. Opór ten był raczej wyrazem biurokratycznej procedury, jaką opanowana jest Międzynarodowa Organizacja Pracy. Biuro Pracy oraz niektórzy członkowie Komisji, nie zrozumieli, że wyjątkowe sytuacje wymagają wyjątkowego i szybkiego działania.

Ponieważ Delegat Polski sprzeciwił się zdecydowanie przewlekaniu sprawy, Międzynarodowe Biuro Pracy wystąpiło z własnej inicjatywy z formułą kompromisową. Kompromis polegał praktycznie na tym, że zwołanie konferencji ekspertów zostaje wprowadzie odroczone do terminu późniejszego; Międzynarodowe Biuro Pracy przedłoży jednak Lidze Narodów własny, specjalny raport, który miałby narazie zastąpić ewentualne wnioski rzeczoznawców.

Pomimo to, że projekt kompromisowy zawiera w sobie motywację demograficzną wniosku polskiego oraz przewiduje przedłożenie raportu przyszłorocznej sesji Zgromadzenia L.N., Delegat Polski zgodził się nań tylko z poważnymi zastrzeżeniami, podkreślając, iż odpowiedzialność za rezultaty rezolucji ponosi przede wszystkim Międzynarodowe Biuro Pracy. Będzie ono bowiem musiało wykonać pracę, do której — jeżeli Liga Narodów ma otrzymać sugestje praktyczne — byłaby zasadniczo bardziej powołana Konferencja Rzeczoznawców bezpośrednio i konkretnie zainteresowanych krajów.

Opinia polska śledzić będzie wyniki zapowiedzianego raportu Biura Pracy z należytą uwagą. Problem migracyjny postawiony został przez kompetentne czynniki polskie na forum Ligi Narodów

oraz Międzynarodowej Organizacji Pracy w sposób zupełnie jasny. Stanowisko Delegata Polskiego wskazuje mianowicie, że Polska spodziewa się od zainteresowanych instytucji międzynarodowych nie badań teoretycznych, lecz ułatwienia rozwiązań praktycznych jakich wymaga zorganizowany i racjonalny ruch migracyjny, a jakich nie posiadają ani państwa emigracyjne, ani zainteresowane państwa imigracyjne. Kompetentne czynniki międzynarodowe powinny więc w tej dziedzinie odgrywać rolę pośredników, ułatwiających porozumienie i pracę wspomnianych wyżej trzech czynników zasadniczych : ziemi, człowieka i kapitału.

Opinia działalności Międzynarodowej Organizacji Pracy w dziedzinie migracyjnej przez opinię polską zależeć będzie w znacznej mierze od rezultatów, jakimi Biuro Pracy wykaże się na tej płaszczyźnie. Opinię polską nie będą natomiast interesowały sprawozdanie teoretyczne, które sporządzić może fachowiec lub uczone, a dla których nie ma potrzeby uruchomienia tak wielkiego i kosztownego aparatu, jakim jest Międzynarodowa Organizacja Pracy wraz z jej wszystkimi komórkami pomocniczymi.

